

ПИСМО

Изпращамъ ти, синко, тази книга
съсъ поздравъ сърдеченъ отъ всинца ни —
дано да те харенъ достигне
въ далечна и чужда чужбина.

За насъ, ако питашъ — сме здрави
и, слава на Господа — живи,
работимъ, по много почиваме,
за хлѣба едва наддѣляваме.

Не можемъ се вече похвали
съ баща ти за много чевръсти
и гледаме съ нашата старостъ
да бждемъ по-близо до кѣщи.

Натегнахме вече и двамата,
било отъ години и грижи,
и ти си ни пакъ най-голямата,
та рекохъ затуй да ти пиша.